

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Verwijzing:

Dit is een kopie van het stenografisch vastgelegde verslag, van een bijeenkomst op 11 juli 1949 in het huis van de familie Hülsmann, Wilhelmsplatz 7, in Herford. Er zijn twee elkaar aanvullende notulen, die zijn samengevoegd tot één document voor een betere leesbaarheid.

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Hoofdthema: Samenwerking tussen "Ring van vrienden van Bruno Gröning - Wereldgemeenschap" en "Werkgemeenschap / Studiegenootschap "Pharmadyn e. V.".

Aanwezigen: Bruno Gröning; Prof. Dr. Berndt (bioloog, voorzitter van "Pharmadyn e. V.", Halle); Dr. med. Busse (Halle, tandarts, "Pharmadyn e. V."); Dr. Berens; Dr. Lammers (Ennigloh-Kattenvenne); Mevrouw Dr. Stanat-Detmold (homeopathische arts); Erich Sicker (uitgeverij uit Berlijn); Lanzenrath²; Egon Arthur Schmidt (oprichter van de "Ring van Vrienden van Bruno Gröning"); Kuhlmann; arts met schoonzus; Heidbrink (voormalig redacteur van de "Freie Presse", Herford) en anderen; niet zelfstandig: Helmuth Hülsmann en echtgenote. Als stenotypiste, ofwel Ms. Wolfrum ofwel Ms. Stickdorn

Bruno Gröning: De artsen en professoren, met wie ik telefonisch sprak en die met mij spraken over hun familieleden (in Kiel) gaven me één ding mee op weg: "Blijf hard!" Maar ik ben meer dan hard. Niemand kan me uit de rust halen.

Alsjeblieft, heren, komt u maar. Maar kom niet met de gedachte, om me te testen. Je kunt alles zien, wat je wilt, maar je kunt mij niet testen.

Geval van volledige verlamming: Een man kan zich niet bewegen. Zijn mond krijgt hij maar een klein beetje open, kon alleen met een mokka lepel worden gevoerd. Het gebeurt allemaal stap voor stap. "Nee, dat werkt niet" - "Ja, het gaat!" - Steeds verder en verder, en toen kon hij met een eetlepel worden gevoerd.

Alleen het hoofd was warm, de rest heel koud en dood. Gröning zegt: "Omgekeerd is ook iets waard." Transformatie van het bloed, de bloedsomloop begint. Alsjeblieft, raak het lichaam aan. Koud. En het wordt al warm.

1 Opmerking van de Bruno Gröning-stichting: De "Ring ..." was de eerste vereniging die door Bruno Gröning (1949 in Herford) werd opgericht. Het initiatief kwam van E. A. Schmidt en Helmuth Hülsmann (zie ook <https://www.bruno-groening-stiftung.org/von-bruno-groening-selbst-erstelter-lebenslauf>).

2 Opmerking van de Bruno Gröning-stichting: Volgens het bericht in de Revue van 14.8.1949 was Lanzenrath districtsdirecteur van een ziektekostenverzekeringsmaatschappij in Nordrhein-Westfalen.

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Toen begon de beweging. "Ik ben daar niet tevreden mee, een persoon beweegt zich volledig." Bewoog de vingers, de hand, de arm. De vreugde was groot. Zwak was het menskind, de huid en de botten. Geleidelijk aan kon hij beide armen optillen. Dan schommelt zijn hoofd, heen en weer. "Beweeg nu je lichaam!" Borst bewoog, het kruis werd zacht, ze kon schommelen. Dan de benen: tenen bewegen, helemaal warm. Voet beweegt. Nu kun je je voorstellen, als alle ledematen tot nu toe dood waren, dan gaat het leven verder. Geeft pijn. "Is niet erg, dat verdraag je, maar het gaat."

Tweede geval: Een zwaarlijvige vrouw, volledig verlamd, met uitzondering van haar rechterarm die ze kon bewegen, linkerarm koud, rechterarm warm. "Beweeg het hoofd, de mond heel ver openen en de rechter arm bewegen." Liet ik het lichaam aftasten, ijskoud, stevig, alles als dood. Het onderlichaam net zo, niets bewoog, als afgestorven, alles ijskoud. "Dus, kijk hoe snel het gaat, hoe het nieuwe leven terugkomt."

Geen minuut, het bovenlichaam was warm, beetje bij beetje trekt het naar beneden in de benen tot in de tenen. Niemand kon meer iets zeggen, er werd weliswaar koffie ingeschonken, maar niemand dronk. Genezing blijft, dat is duidelijk, de mens helpt zichzelf.

Nu zijn er echter mensen, die ernaar verlangen, de kleine Gröning vaker te zien, en door het wachten zijn er soms storingen. De mensen geloven: "Als hij twee of drie keer terugkomt, dan kan ik gaan!" En hier ben ik altijd gehinderd, door één ding steeds weer in gedachten te houden: verbod, verbod en nog eens verbod! Hier gaat het niet om je eigen leven, maar om de zieke mensen, de zieke mensen te helpen. En daar wijk ik niet van af, wat het ook is! Ik kan niet voorbij gaan, wanneer ik mensen zie, die daar zo ziek liggen en geen hulp kunnen krijgen. Ik hecht er geen waarde aan, dat mensen op artsen schelden, integendeel. Maar ze moeten wel redelijk zijn.

Een groot deel heeft de weg naar mij gevonden en ik weiger niemand, deze mensen op het pad te zetten dat ze klaar zijn om te gaan.

Hoeveel behoefte en ellende is er verborgen in de huizen. De ziekenhuizen zijn overvol, maar de huizen! In bijna iedere woning ligt een zieke. Maar in ieder huis is een ziek persoon, die zich nog bewegen kan. Mensen weten nu al zoveel en ze gaan daarvan niet weg.

Ik heb hier en daar plaatsen genoemd, en dat is waar het gebeurt. Niemand kan het afspreken, alles gebeurt automatisch. Dus ik heb overal plaatsen opgezet, ook in privé huizen. Gaat u zitten. Jullie zullen zien wat er gebeurt.

90 Procent van alle mensen wordt gezond en 10 procent is afval, zijn getekend. Kennen jullie een arts, die 90 procent van zijn zieke mensen geneest? Mij hebben de artsen gezegd: "Mijnheer Gröning, als u slechts 1 procent geneest, dan is er iets groots gebeurd."

Het gaat niet alleen om het kleine Duitsland, het gaat om de hele wereld. Want ik zeg: "Waar ik ga en waar ik sta, daar zal het gebeuren."

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Ik werk nooit zonder getuigen. Ik ben niet geïnteresseerd in buitenlandse getuigen. Ik moet mensen aan mijn kant hebben, die ik voortdurend bij de hand heb.

In Hamburg kwam een professor naar me toe: "Meneer Gröning, u hoeft niet veel meer te zeggen, ik ben overtuigd. Zo iets hebben wij in ons hele leven niet klaar gespeeld, hetgeen ik hier in Hamburg gezien heb."

Waarom zet hij het niet in de pers? Hij had daar een kleine patiënt, en vroeg of ik deze aannemen kon. Net als Dieter, had ik reeds meer gevallen, waar ik niet over gesproken heb.

Kind wordt gepresenteerd. Met vader, een van de medische pers, wordt alles opgenomen, allemaal sprakeloos. Vader kon geen woorden vinden. Het is precies gebeurd zoals ik zei.

Professor zegt: "We kunnen ons verstoppen. Niemand van ons kan hem vervangen. Het enige wat hij hoeft te doen is deze ene zaak te maken, en hij zal meer gedaan hebben dan wij allemaal samen." U zult dan inzien, hoe het zal gaan uitlekken.

Geen toestemming in Hamburg. De burgemeester is ertegen, pure partijpolitiek. Herford: SPD, Detmold, Bielefeld, Hamburg: SPD, uitgangspunt: Opmerking³.

Dr. Lammers: Om bindweefsel te doen herleven, dat niet in staat is om te werken, zou schepping zijn. Men zou duidelijk moeten zijn over de grenzen. Waar houdt het op? Zo kunnen bijvoorbeeld gevallen waarin een heel systeem dood is, door artsen bewust worden gebruikt om G te misleiden.

Men kan niet eisen dat een os melk geeft of dat een geamputeerde arm weer groeit. Dit is niet voorzien in de natuur.

Dr. Busse: *Legt in langere verklaringen uit dat volgens zijn ervaring en onderzoek de darmflora de haard is van bijna alle infectieziekten. - Verder rapporteert hij over de aanwezigheid van trillingen of uitstralingen van een bijzondere soort in het menselijk lichaam: Een gloeiende ijzeren staaf in een verse stapel ontlasting geprikt, veroorzaakt aanzienlijke buikpijn bij de persoon die deze ontlasting heeft afgegeven. - Als een vers getrokken tand in een met een pijnstiller doordrenkte dot watten gelegd wordt, neemt de pijn van de kaakwond af, zelfs als de patiënt kilometers ver weg is.*

Bruno Gröning: Ik heb een zaak gehad. Komt een jonge vrouw die ik al op afstand had genezen. Had echter een keer een tand laten trekken en kreeg een abces. Dit was zo heftig.

³Opmerking van de Bruno Gröning-stichting: Het gaat om de politicus Heinrich Drake (1881 - 1970), SPD, die van 1947 tot 1952 regeringscommissaris was in het bestuur district Detmold.

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

De dame zat in de keuken. Ik zeg, "Je hebt dit en dat."

Ze zegt: "Ik wist niet meer waar naartoe met deze pijn, en als u pas over een week was gekomen, was ik hier blijven zitten."

De artsen hadden haar gezegd dat ze pas maandag moest komen. Tot maandag zou ze niet meer geleefd hebben.

Ze werd helemaal wit en heet. "Blijf zitten, je hebt tijd."

Ik pak het aan. "Dus, heb je zakdoeken? Let op! " Ik ga weg, ik ben zo terug. Deze ontstoken pus (over je hele gezicht) wordt dunner gemaakt. "Let op je neus en op je mond, de etter komt eruit."

De etter liep 2-3 uur, vier zakdoeken vol. Ze moest wachten hoe het uit haar neus en mond kwam. "Spuug flink uit, zodat het niet in je maag komt." Als dit niet was gebeurd, zou ze zijn gestorven aan een vergiftiging. Maar er was haar verteld, "Ik kan maandag pas open snijden, het hoeft niet nu."

Een paard in Flensburg. De rechter long was verhard. Ik zeg . "Voel alsjeblijft!" Het stond met hangend hoofd, geen teken van leven, hard, had pijn, liet zich niet aanraken. 41,7 graden koorts. "Dat gaat snel." Ik draai het bloed om en laat het als de bliksem door het lichaam lopen. Het paard knapte op.

Toegesproken, klaar, ging. In een mum van tijd was de koorts weg. Dan kon je het paard weer aanraken. Long koud, nog steeds een beetje kleverig. 's Morgens, 11.00 uur, in orde, 38,2 graden in de vroege ochtend. At weer. Anders zou het zijn gestorven. Hetzelfde geldt voor koeien, honden en ander vee, dieren zijn veel gemakkelijker te behandelen dan mensen, omdat ze geen verstand hebben, dat heen en weer denkt, ze laten alles over zich heen gaan.

Koe, zwart gevlekt met twee witte strepen (door zonnebrand), heeft een steenharde huid (schurft, ligt vaak als een bladerdeeg bovenop) gevormd. "Raak het alsjeblijft aan: koud." Doorbloeden laten, gaat heel snel, nog geen minuut. Een moment, dan kon deze harde plek worden ingedrukt, net zoals de rest van het vel, er zat alweer leven in.

Verlamd paard, mooi dier, genezen. Het is bewezen, dat suggestie uitgesloten is. Ik doe dit al, sinds ik een kind was.

Dr. Lammers: De medische wetenschap wil voor alles een verklaring. Dit is een krachtoverbrenging, een realiteit die er echt is. Net zoals de radiogolf door de kamer gaat, gaan hier de golven door de kamer, die ik als levenskracht zie. Algemene stralen en specifieke stralen die van orgaan tot orgaan gaan.

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Bruno Gröning: Ik heb niet zoveel nodig. Ik krijg de inspiratie, dit en dat is het.

Dr. Busse: (op speciaal blad 4)

Bruno Gröning: Ik heb de gelegenheid gehad, om met artsen en professoren over deze zaken meer in detail te spreken. Dat wil zeggen, de een wil het begrijpen, de ander niet, en de een kan het begrijpen en de ander niet.

De wetenschap zoekt dingen tussen hemel en aarde. Je hebt de gave, en je kunt uitleggen wat je wilt, het zal niet zinvol zijn voor een mens, noch zal hij in staat zijn om het te begrijpen, hoewel hij al een lange tijd tot de kern van de zaak doordringt, omdat er voor deze krachten geen echte verklaring voorhanden is, het gaat te snel.

De dokter komt uit Frankfurt met een tienjarig kind. Kind had koude beentjes. Er wordt beweerd dat het kind zwakbegaafd is. Dat het niet zwakbegaafd was, heb ik bewezen, doordat mevrouw Hülsmann een duidelijk gesprek met het kind had.

Nog een andere dokter kwam er bij: Zegt: "Dat u veel kunt, dat is mij bekend. Ik val u ook niet af. Maar de geneeskunde staat op het standpunt: we hebben onderzocht dat het zoveel jaren nodig heeft. "Seconden – dat kunt u niet aan, zo snel loopt het bloed."

De schoenen en kousen van het kind werden uit getrokken, de voeten waren nog steeds koud: 'Alsjeblieft: kind met warme voeten ". Gesproken – gebeurt! De vader was zo verbaasd: "Waar heb ik voor gestudeerd?" Een andere dokter zei: 'Ik ben klaar. Ik was niet in staat een exacte diagnose te stellen. Gröning stelde de diagnose: dokter:" Ik ben onder de indruk."

Kind zal terugvallen. Ja, zoals elke andere persoon terug zal vallen, 's nachts, in de slaap.

E. A. Schmidt: Geval 83-jarige vrouw en verstandelijk gehandicapt kind: vrouw op twee stokken, kon de voeten slechts 3 centimeter naar voren zetten, lichaam gebogen. Wachtten van 06.00 uur tot middernacht, niemand sliep. De vrouw was levendig en vol vertrouwen en geloof.

Vandaag de dag loopt de vrouw bijna recht, net zoals een mens van 83 jaar nu eenmaal loopt, slechts een beetje gebogen, zonder stokken, maar als een wezel, onkruid wiedend, helpt mee bij alle landbouwwerkzaamheden, terwijl het kind na drie dagen weer terug viel. Het kind, wiens vader op dezelfde boerderij als arbeider woonde en werkte, toonde drie dagen lang een mentale frisheid die de leraar verbaasde. Hij is twaalf jaar oud en stond op het geestelijke niveau van een zesjarige. Opeens, tot ieders verbazing, kon hij bijvoorbeeld vloeiend de tafels van vermenigvuldiging.

4 Dit document is niet beschikbaar.

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Bruno Gröning: Wat verzuimd is, wordt ingehaald! Als je vandaag met een persoon komt, 13 of 14 jaar oud, en niet naar school is geweest. Ineens wordt het hoofdje helder, en worden de jaren in heel korte tijd ingehaald. Ik zeg: "Lieve mevrouw, wees niet verbaasd als het kind slimmer wordt dan u."

Een ander geval: kom terug van een zieke, kom van achteren aan gereden. Alles staat vol. Daar komt een vrouw met een blinde jongen: "Help, help!". Ik zeg: "Ja, wees geduldig! Ik ben er nog niet eens. "Zij:" De jongen is verlamd! " Ik:" Het kind **was** verlamd. "" Heeft geen verstand.! "" **Had** geen verstand. Wees niet verbaasd, als uw kind slimmer wordt dan u.

Ik ging verder. De omstanders trokken het kind uit de arm van de vrouw. Ze zetten het kind op de grond en het kind liep.

Ik was nog maar net hier in huis. Daar kwam het kind achter me aangelopen. De ouders huilden en ik zei: "Wil je de mensen uitleggen wat hier aan de hand is?" Ging het balkon op en legde het uit. (De vader was een politieagent uit Lübeck.)

Ik stond op het balkon. Mensen met een angstig gezicht. Ik sprak vanaf het balkon: "Ik mag hier niet genezen. Maar de wens, waarmee u hier kwam, zal uitkomen."

Ziek persoon, woensdag hier geweest, donderdag thuis, hongerig geworden. In Viersen röntgenfoto's gemaakt, alles is weg.

Kind, zware hartkrampen. Bekeken: "Dit gaat zo niet verder! Zo, het hart slaat weer normaal, ja, "Alles laten doorbloeden! "

24-Jarig meisje dat nog in kamer zat. Ik ging naar binnen, ging voor haar staan. Ze lag er als dood maar werd meteen wakker. "Zo, en nu sta je op!

"Ik kan niet staan, ik heb dit nog nooit gekund! " "Sta maar op, het gaat, je kunt het!" "Ja, ja, ik kan, ik kan staan!" Richt zich op en staat op.

"Zo, nu kom maar eens hier. Ga, je kunt lopen! " Liep naar voor en naar achter. Viel me om mijn nek: "Vandaag, na 24 jaar, kan ik lopen!"

Laat het eerst maar een beetje rusten! Het meisje ging de deur uit. Ze loopt op dit moment nog steeds.

Het ligt hier altijd aan de mens. Zoals ik al zei, wie het waard is om geholpen te worden. Het gaat niet om geld, het gaat om geloof!

Invloeden van de sceptische omgeving kunnen terugval veroorzaken. Mensen kunnen hun wil ertegen zetten.

Als ik kunst al hoor! Weg met de cultuur, vooruit naar de natuur! Cultuur brengt alleen ziekten met zich mee.

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Prof. Berndt: We hebben de intentie om een evolutie onder het volk teweeg te brengen. Niet het bestrijden van de gedeeltelijke symptomen, maar het vereiste: het bestrijden van het fundamentele kwaad van de ziekte. Waarom: Vandaag de dag hebben we een degeneratie van de bodem, planten en dieren en, door middel van voedsel, een degeneratie van de mens. Progressieve onvruchtbaarheid bij planten, dieren en de mens. Door deze methode van het voortdurend toedienen van gifstoffen om de pijn te onderdrukken en om een, op zijn zachtst uitgedrukt, zeer ondernemende, materieel ingestelde chemisch farmaceutische industrie, is het besef in de mens volledig verloren gegaan, dat de natuur het eerste en het laatste is, dat de mens het hoogste te bieden heeft, om zijn gezondheid te behouden of terug te krijgen.

De genoemde culturele ziekten, zijn niet meer dan een gevolg van ons ontaarde leven. Een progressieve transformatie van de normale bloedsamenstelling en de samenstelling van de lichaamsvloeistoffen bevordert de verspreiding van de ziekten. Progressieve tuberculose, elke tweede hartaandoening, elke zevende kanker. Het lichaam heeft niet langer de wil, om defensieve enzymen te vormen, omdat dit door de soort van genezen wordt verhinderd. Door middel van reclame en andere zakelijke methoden wordt de mens op een weg geleid, die uiteindelijk de biologische dood van het Duitse volk tot gevolg heeft, uiteraard geleidelijk aan.

Vandaag de dag maakt de zeer geavanceerde medische wetenschap mensen ouder, dat wil zeggen dat het sterftecijfer verschuift naar hogere leeftijdsgroepen, maar de gezondheidstoestand is aanzienlijk slechter dan vroeger. Veel ziekten worden niet als zodanig herkend, omdat men hun oorsprong niet volgt, maar altijd alleen de pijn, het tweede, als symptoom bestrijdt.

Het is niet onze bedoeling om deze gedachten bij de mensen te brengen via staatsinstellingen of in een hooggekwalificeerde vorm, maar om ze van persoon tot persoon onder de aandacht van de mensen te brengen, te beginnen bij de huisvrouwen. We willen hen er vooral op wijzen, waarmee hun kinderen en hun familie gifstoffen worden toegediend. Industriële sulfaten (die al publiekelijk als kankerverwekkend zijn gekenmerkt), via geneesmiddelen, conserveringsmiddelen voor groenten en fruit, en via pesticiden. De bomen worden besproeid met vergif, het fruit wordt rauw gegeten. De ene druppel na de andere. "Het gestaag druppen holt de steen uit", totdat het organisme niet meer in staat is, de gifstoffen uit te scheiden, niet meer voldoende weerstand ontwikkelt tegen infectie ziekten. Het bloed transformeert etc. etc. Er worden gifstoffen in het huishouden gebracht in de vorm van groundbewerkingsproducten

Bruno Gröning: Het bloed van alle mensen is voor 99 procent verziekt. Eerst verander ik het bloed! Is direct verstopt in het lichaam. Heeft geen goede stroming meer, zit vast. Het bloed is vergiftigd!

Prof. Berndt: De menselijke organen zijn gevuld met gif door verkeerde voeding, daar moeten we tegen vechten. Met dit doel is de studiegemeenschap opgericht, die de industrie op de vingers gaat kijken, die niet bereid is, om de huisvrouw niet-giftige deegwaren, ingeblikt fruit, ingeblikte groenten, enz. te verkopen. Het zal zo ver gaan, dat de huisvrouw naar deze gifvrije, en voor de gezondheid zonder meer noodzakelijke voedingsmiddelen verlangt.

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Want het stapelt zich op. Elke slok gekleurde substantie neemt toe tot de som van het gif in het genetisch materiaal, totdat nr. 232 is bereikt, dan verschijnt er kanker. Dat kan pas gebeuren in de derde en vierde generatie. Maar om nou de doodskiem mee te geven, brengt geen enkele ouder het kind ter wereld.

De strijd, die u (Gröning) voert, de lijnen die u volgt, lopen tot op zekere hoogte parallel aan onze inspanningen. Ik heb daarom het voorstel gedaan, om van stad tot stad lezingen te houden over het onderwerp "ziekte en genezing", en we overwegen de mogelijkheid van samenwerking.

Eens zouden wij allen, die deze lezingen gehoord hebben, samen voegen in een kleine groep mensen, totdat zich de ideeën over de hele regio verspreiden, (zolang we niet naar de oostelijke zone kunnen gaan), van onderaf en uit eigen vrije wil, moeten deze ideeën wortel schieten in de families.

Als er met u een samenwerking op het gebied van "genezing" tot stand zou kunnen komen, zou dat zeer nuttig en praktisch zijn in wederzijdse zin. De beroemde juridische vraag rijst nu natuurlijk: In hoeverre mag u in het openbaar optreden? Voor zover mij bekend is, is in eerste instantie alleen een beperking tot het gebied Nordrhein-Westfalen uitgesproken.

E. A. Schmidt: Het verbod geldt alleen voor de activiteit als natuurgeneeskundige. Geen spreekverbod, geen politietoezicht, geen reisverbod.

Prof. Berndt: Men moet rekening houden met de mentaliteit van de tegenpartij, en hen iets positiefs kunnen bieden. Hebt u iemand uit de medische wereld, die zo eerlijk is, die zijn standpunt klip en klaar uitlegt, in een voor iedereen begrijpelijke formulering: In dat en dat geval is door de inwerking van de heer Gröning dat en dat succes op te tekenen.

Dr. Lammers: Ik wil dat doen.

E. A. Schmidt: Ik hoorde vanuit verschillende plaatsen, dat de artsen hun krachten hebben gebundeld, en overeengekomen zijn: Wie zieke mensen naar Gröning verwijst, wordt voor het eregerecht gebracht. Desalniettemin hebben we al een aanzienlijk aantal verwijzingen van artsen ontvangen.

Prof. Berndt: We hebben nu een zeer uitgebreid propagandamateriaal, voor ons idee naar het volk uit gedragen. Hoe zou het zijn, om de samengestelde brochure op deze manier meteen mee te geven?

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

E. A. Schmidt: Er zijn twee vragen die nog niet duidelijk zijn: ten eerste het journalistieke aspect, dat wordt gedaan door de authentieke brochure, en ten tweede het organisatorische aspect. En dan is er nog de "Ring".

Prof. Berndt: De twee met elkaar verbinden: Werkgroep – daar achter staat de studievereniging. Deze staat geregistreerd als een gemeenschap naar burgerlijk recht (studievereniging voor biologisch en farmaceutisch onderzoek).

De studievereniging kent beurzen toe aan wetenschappers, die geïnteresseerd zijn in hun taken en doelstellingen. We zijn van plan een verplaatsbaar laboratorium in te richten.

Er is een studievereniging opgericht, een studiegroep is aangemeld, de juridische kant is duidelijk. Nu de financiën: allereerst samenwerking met de universiteit van Münster, voor het gebruik van preparaten, die voortvloeiden uit het werk van de studievereniging. Wellicht ook voor bepaalde preparaten met bedrijven, die een merk gebruiken ter bescherming van de Duitse volksgezondheid.

In de statuten is vastgelegd, dat het vermogen van de studievereniging, op de dag van ontbinding, niet in handen valt van de erfgenamen, maar als stichting naar de universiteit van Münster vloeit.

Bruno Gröning: Ik sta nog steeds voor het feit dat de oorzaak van alle ziekten ligt in het kunstmatig in stand houden van de mensen.

Ik ben een persoon die niet heeft gestudeerd en die de wetenschap niet heeft gevolgd, maar die het vanuit zijn eigen ervaring en inspiratie heeft getest. Ik ben tot deze overtuiging gekomen, hoewel ik geen dokter ben. Kunst en wetenschap zegt: Weg van de natuur, naar de cultuur! En hier liggen de oorzaken van ziekten! Het is de schuld van de industrie! De industrie heeft middelen geproduceerd om het menselijk lichaam volledig te besmetten. Ik heb altijd tegen artsen gezegd: "Overal zie ik moord, moord, moord"! Dokter, u bent een distributeur voor de farmaceutische bedrijven."

Ik sta er nog steeds achter: Natuurlijke kruiden! De natuur geeft alles aan de mens, door wat God voor ons laat groeien. Waarom alles kunstmatig produceren? Waaruit zijn deze preparaten gemaakt?! Uit aller hand materiaal. Het menselijk lichaam kan de samenstelling onmogelijk verdragen! Als een zieke vandaag de dag naar de dokter gaat en iets voorgeschreven krijgt, staat er altijd: "Voor" (in plaats van "tegen")!

Er komt iemand, die daadwerkelijk maagklachten heeft. Krijgt iets voor maagpijn. Hij heeft ook een andere aandoening, darmklachten, ook hier krijgt hij iets voor, het moet allemaal door de maag. Wat wordt er nu belast? 1. de maag, 2. de zenuwen. Daar zit het: in de centrale - de commando post. Bloed is besmet, bloed wordt vergiftigd! Verlamming is in feite in elk menselijk lichaam voorhanden, het heeft alleen maar een klein duwtje nodig. Waardoor komt het, dat iemand binnen 24 uur volledig verlamd raakt?

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Door de medicatie! En iedereen vraagt zich nu af, waar komt dat nu vandaan? Niemand kan meer helpen. Wie is hiervoor verantwoordelijk?

Ineens begint het, in een mum van tijd vallen de benen naar beneden. Ofwel een stijve verlamming ofwel een beroerte verlamming. Botten worden zacht of hard. Vanuit de maag gaat het. De organen worden gedood door de medicijnen, het ene orgaan doodt het andere!

Ik wil dat je weet, dat ik in staat ben, de natuurgeneeskundige kruiden weer waardevol te maken. Omdat mijn leven zich niet beperkt tot honderden jaren, maar tot een paar jaar, wil ik voorwerken, door het vinden van natuurgeneeskruiden.

Ik ben in staat, om van elke groei die we op aarde hebben, te bepalen, waar voor het dient, welk orgaan het geneest. Hiervoor moet ik de natuurgeneeskundigen erbij halen. Verzamel voor mij allemaal kruiden, grassen en alle andere dingen die er zijn. Op dezelfde manier, zoals ik in staat ben, om medicijnen precies te controleren, in hoeverre deze nuttig of schadelijk zijn voor mensen, zonder deze te zien.

Als ik iemand aanspreek, slaat het bij menigeen meteen op de darmen, zodat hij meteen diarree krijgt, en hierdoor alle gifstoffen los laat.

Prof. Berndt: Er is al veel werk verricht op het gebied van de natuurgeneeskunde.

Bruno Gröning: Er is niet veel gedaan. De natuurlijke remedies, zoals die er nu zijn, zijn mengsels. Je moet niet samen een appel en een pruim eten. Wanneer een thee wordt geserveerd, niet mengen.

Een zwarte thee moet gemengd worden, verschillende soorten thee om smaak te krijgen. Maar thee voor genezing moet puur zijn!

E. A. Schmidt: We willen nu graag terugkomen op de lezingen en op de aanbeveling, dat de heer Gröning de lezingen persoonlijk bijwoont. Ik heb twee dagen geleden, tijdens het vooroverleg tussen Prof. Dr. Berndt en Dr. Busse en mijzelf al gezegd, dat dit niet zo gemakkelijk zal zijn. Maar nu de heer Gröning hier is, kan hij hier misschien zelf commentaar op geven.

Bruno Gröning: Mijn standpunt is, om alles begrijpelijk te maken voor de mensen, om met feiten te komen, om hen bewust te maken van al deze schadelijke dingen.

Prof. Berndt: De lezingen worden in twee delen gesplitst: Het ene deel gaat over wat ik net presenteerde, namelijk: "Hoe ontwikkelt de ziekte zich, is er een genezing mogelijk, wat zijn de mogelijkheden? Tweede vraag: "Genezing door het gebruik van biologische stoffen, of een persoonlijke genezing zonder materiële zaken, d.w.z. materiële basis - geestelijke basis".

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

E. A. Schmidt: Ik sta mezelf een vraag toe. We hebben hier een enorme hoeveelheid materiaal door middel van brieven voor een statistische analyse. We krijgen bewijsstukken, hoeveel, en in welke mate, en welke soorten er ongeneeslijke ziekten bestaan.

Zolang de heer Gröning hier op de wereld is en met zijn kracht een genezende werking heeft, is er in de eerste plaats sprake van een overbrugging. Ziekten kunnen worden uitgeroeid. Nu komt er echter een moment - zoals de heer Gröning zegt, hij leeft ook niet eeuwig - waarop we de basis moeten leggen voor de gezondheid van de huidige en de komende generatie.

Hier zie ik de essentiële taak die u (Berndt) moet uitvoeren: dat de ontginning van de hele voeding in gang wordt gezet en nog lang behouden blijft.

Prof. Berndt: Het zou het mooiste zijn, als de heer Gröning op een dag zijn vaardigheden zou kunnen overdragen aan anderen. Er moet een plek zijn, waar men vasthoudt wie er genezen is.

E. A. Schmidt: Dit staat ook gepland.

Bruno Gröning: Mijn bedoeling is, niet alleen hier in Duitsland een gezondheidscentrum op te richten, maar indien mogelijk in elke stad. Ik kan alles doen en ik zal niet eens in Duitsland zijn, en ik genees ook in Duitsland, want ik heb maar één vertegenwoordiger die de genezing in mijn naam uitvoert. Ik zal gebieden op aarde aanspreken, wie er ook aanwezig is, zoals de tuin hier, daar gebeurt dat ook. Ik zal stoelen en vele andere dingen aanspreken.

Ik weet hoeveel ik kan doen. Ik kan wat mij betreft, vandaag in Amerika zijn, en ik kan in menig ander land centra inrichten. Ik vraag niet naar religie, ik vraag niet naar natie. Ik vraag naar de mens. Ik moet over de hele wereld gaan, ik moet overal opheldering geven. Ik moet vooral die mensen helpen, waar de medische kant niet meer kan helpen.

Weg met kunstmest, weg met de kunstmatige medicijnen! Want - wie was de eerste dokter en wat was het eerste medicijn - de natuur!

De wetenschap zegt: we maken iets kunstmatigs, het gaat sneller, het wordt gemoderniseerd. Een van de I.G. Farben medewerkers heeft een verlamde dochter, en ik zou naar haar toe gaan in Leverkusen. Hij kan geen medicijnen maken, om verlamming ongedaan te maken.

Het zijn vooral deze mensen die ik wil helpen. Dan zal ik verschillende arbeidsplaatsen opzetten die eerst door mijn school moeten gaan. Nu kan ik niet overal grote lezingen geven, dat kan ik niet. Drie keer kan ik aanwezig zijn en dan niet meer.

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Prof. Berndt: (terug komend op de vraag naar de aanwezigheid van Gröning bij de lezingen van de "Arbeitsgemeinschaft"): Het zou de moeilijkheden moeten wegnemen. U zult de mensen met feiten confronteren, de zaken zullen worden besproken. U moet de zieke mensen in de zaal behandelen.

E. A. Schmidt: maak bezwaar tegen het feit, dat er in Nordrhein-Westfalen een geneesverbod bestaat en genezingen derhalve niet doorgevoerd mogen worden, verder,

- dat Gröning's aanwezigheid, niet zonder meer, regelmatig, mogelijk is,

-dat het doelmatiger zou zijn, dat een leidinggevende man van "de Ring" mee gaat en steeds aan Gröning het succes van de voordrachten mee deelt, zoals ook overige bijzonderheden,

- dat men echter de mogelijkheid open moet laten, dat Gröning aan het eind van de lezing zonder speciale aankondiging, zou kunnen verschijnen.

Dr. Lammers: We zouden ook dokters moeten hebben.

Prof. Berndt: Een dokter, tenminste op de dagen, dat de heer Gröning persoonlijk verschijnt. Het zou beter zijn, dat de heer Gröning, in ieder geval de eerste dag, in de grote steden, aanwezig zou moeten zijn.

E. A. Schmidt: *Doet nu de concrete suggestie, dat de twee lezingen "Pharmadyn" en "Ring" gemeenschappelijk worden gehouden, dat het risico aan beide kanten gelijk wordt verdeeld en dat het inkomen gelijk wordt verdeeld, d.w.z. 50% voor de werkgroep "Pharmadyn" en 50% voor de "Vriendenring van Gröning" en met gelijke deelname aan de onkosten. De op deze manier ingezamelde gelden, worden vervolgens gebruikt voor de strijd, in de geest van wederzijdse inspanningen.*

Bruno Gröning: Ik ben het met hem eens, dat we deze strijd moeten aangaan. Mijn voorwerk staat al vast. Ik heb altijd één persoon uit elk van hen gekozen, deze persoon kiest dan de overige. Hij krijgt de taken op een rijtje. Ik ken alle gebieden. Die iets wil leren, die komt maar naar mij toe. En juist daarom, omdat ik hier al zo'n mooi voorbereidend werk heb gedaan, zeg ik zonder opmaak: het past in onze kraam. Het is eigenlijk voordelig, te kunnen zeggen dat we niet alleen zijn, maar dat de wetenschap als zodanig actief bezig is om een einde te maken aan deze kunstmatige dingen, deze van A tot Z te vernietigen, en het natuurlijke naar boven te halen.

E. A. Schmidt: Kort samengevat: de "Ring" zal in de toekomst nauw samenwerken met de werkgroep "Pharmadyn" en we zullen onmiddellijk een afspraak maken om de start van dit gezamenlijke werk vast te leggen.

Bijeenkomst in het huis van Hülsmann

Bruno Gröning, Herford, 11.7.1949

Heer Gröning, mogen we verwachten, dat u de eerste dag van de lezingenreeks zeker zult waarnemen?

Bruno Groening: Ja!

E. A. Schmidt: Het zou zeer waardevol zijn voor het werk van de "Ring", als er wetenschappelijk personeel aan het hoofd stond. Zou u, Prof. Berndt, bereid zijn de "Ring" toe te treden?

Prof. Berndt: Natuurlijk! Ik zal er persoonlijk zijn, in mijn hoedanigheid als zijnde wetenschapper.

Bruno Gröning: De "Ring" heeft de taak, om alles, wat ons zuiver materieel ter beschikking staat, schriftelijk vast te leggen, hetgeen zeer goed in de gaten wordt gehouden, uit te zoeken, blijft dan in een bijzondere akte, en deze akte wordt dan regelmatig vernieuwd. Elke maand of elk kwartaal een akte, of elke zes of acht weken. Een document, dat bewijst hoe ver de situatie nu nog is. Wat u van uw kant wilde, is al vastgelegd in uw programma. Wat het mijne betreft, maak je geen zorgen. 5

Tot slot vond er nog een bespreking plaats over de publicatie van een tijdschrift voor de "Ring" en wel tussen Gröning-uitgeverij Sicker, en E. A. Schmidt. Overeengekomen werd:

- dat Sicker het tijdschrift moet publiceren,
- dat een maandelijks publicatie vooralsnog voldoende zou worden geacht,
- dat de volgende lijn moet worden gevolgd: Uitleg aan zieken, in het algemeen, toelichting van Gröning's genezingsmethode, verduidelijking van terugvallen, scheppen van zelfbewustzijn en innerlijke krachten, waardoor iedereen zijn eigen gezondheidstoestand en genezing creëert.

Ook wordt het verloop van de individuele gevallen continu bewaakt om perfect documentaire materiaal te hebben, wanneer de tegenkrachten komen, waarmee men altijd zal worstelen.

Bron:
Archief Bruno Gröning Stichting

5 Commentaar van de Bruno Gröning-stichting: Tot de geplande samenwerking van de "Ring..." met de "Pharmadyn e. V." kwam het niet. De reden hiervoor was een meningsverschil over financiële kwesties.